

Горецький О.В., к.ю.н., адвокат, медіатор,
керуючий партнер ТОВ «Юридична фірма «Горецький і Партнери»,
м. Київ, Україна

ОСНОВИ ОСВІТНЬОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРАВООХОРОННОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Розвиток України як демократичної правової держави неможливий без ефективного функціонування системи правоохоронної діяльності. Важливість правоохоронної діяльності визначається її метою, яка полягає в охороні прав і свобод людини та громадянина, забезпеченні громадської безпеки, підтриманні правопорядку та втіленні в життя принципу верховенства права. Ця мета досягається при реалізації завдань і функцій, що покладаються суспільством і державою на цей вид діяльності.

Очевидно, що успішність реформ, що проводяться в нашій країні, сьогодні безпосередньо пов'язана зі зміцненням української держави, її органів, відповідальних як за захист населення так і самої держави від внутрішніх загроз, створення умов для розвитку демократичних інститутів і відносин.

Необхідно також зазначити, що і область професійної діяльності випускників (освітнє забезпечення) спеціальності правоохоронної діяльності полягає в реалізації правових норм, забезпеченні законності та правопорядку, безпеки особистості, суспільства та держави, попередження, припинення, виявлення, розкриття та розслідування правопорушень, надання консультацій юридичним та фізичним особам та орієнтує насамперед на роботу в адвокатурі, правоохоронних, судових та інших державних органах. Проте, різноманіття, повнота і всебічність одержуваних знань і дисциплін, що вивчаються, дозволяє з успіхом реалізовувати себе і в інших галузях юриспруденції, у тому числі пов'язаних з економічною діяльністю.

Зазначене наочно засвідчує реальне об'єднання зусиль науки, освіти і практики задля вирішення актуальних проблем захисту прав і безпеки людини та оборони держави в сучасних умовах. Потреба у визначенні правоохоронної діяльності виникла внаслідок того, що у статті 1 Конституції України закріплено, що Україна є соціальною, правовою державою. Вона взяла на себе обов'язок охороняти людину і суспільство від негативних проявів та соціальних відхилень.

Правоохоронна діяльність як багатоаспектна діяльність спрямовується політичними та управлінськими засобами на блокування соціальних відхилень, локалізацію соціальної напруги або правових конфліктів. Складна система правоохоронної діяльності реалізується у різних типах правозастосовних дій, а саме правовстановлюючих,

правозабезпечувальних, правопримушувальних та правовідновлювальних.

Зазначені вище види правоохоронних дій уповноважені здійснювати суди, органи прокуратури, органи слідства і юстиції, разом із цим правостановлюючі й правопримушувальні дії можуть здійснювати органи служби безпеки та органи, що здійснюють контроль за додержанням податкового і митного законодавства.

Важливо зазначити, що структурно до системи правоохоронної діяльності входять наступні напрями: діяльність із захисту державної безпеки, державного кордону та охорони правопорядку; діяльність державних органів із організаційного забезпечення діяльності органів судової влади; діяльність органів прокуратури з виконання покладених на них функцій; діяльність з виявлення, запобігання та розслідування кримінальних правопорушень.

Для правоохоронної діяльності характерною є взаємодія між державними органами різних гілок влади – законодавчої, виконавчої та судової. Та незважаючи на множинність її суб'єктів, така діяльність має цілісний характер. Цілісне виконання правоохоронної функції в державі утворюється системними зусиллями уповноважених органів з виявлення або розслідування правопорушень, відновлення порушеного права, захисту правопорядку, нагляду за додержанням законності, активною і цілеспрямованою взаємодією у процесі цієї діяльності та координацією між уповноваженими органами [2].

Тепер розглянемо, які ж органи держави уповноваженні реалізувати вказані напрями правоохоронної діяльності. Так, діяльність із захисту державної безпеки, державного кордону та охорони правопорядку реалізують Служби безпеки України, Державна прикордонна служба України, Національна поліція України та Національна гвардія України.

Серед органів, які здійснюють організаційне забезпечення діяльності органів судової влади, їх виділяють декілька: Міністерство юстиції України, Вища рада правосуддя, Вища кваліфікаційна комісія суддів України, Державна судова адміністрація України, які наділені різною компетенцією, а головним їх призначенням є вирішення юридично значущих справ, що мають правові наслідки.

Діяльність органів прокуратури з виконання покладених на них функцій – один із засобів реалізації державної влади, яка функціонує виключно в інтересах цієї держави, вона закріплена Конституції України та інших правових актах. Систему прокуратури України становлять: Офіс Генерального прокурора; обласні прокуратури; окружні прокуратури; Спеціалізована антикорупційна прокуратура.

Діяльність з виявлення, запобігання та досудового розслідування кримінальних правопорушень покладена на державні органи, їх посадових та службових осіб, діяльність яких може здійснюватися виключно у процесуальних (при дізнанні та досудовому слідстві) та

позапроцесуальних (у порядку оперативно-розшукової діяльності) формах. Досудове слідство здійснюють: слідчі підрозділи (органів Національної поліції, органів безпеки, органів Державного бюро розслідувань); підрозділ детективів, підрозділ внутрішнього контролю Національного антикорупційного бюро України; підрозділи детективів органів Бюро економічної безпеки України.

Отже, організаційне забезпечення правоохоронної діяльності має істотні особливості, чим і пояснюється існування правозахисних та інших структур державних органів, створення правових можливостей для реального та ефективного досягнення мети правоохоронної діяльності – охорони прав людини і громадянина, забезпечення інтересів суспільства і держави, підтримання правопорядку.

Література

1. Ковалів М.В., Єсімов С.С., Лозинський Ю.Р. Правове регулювання правоохоронної діяльності: навч. посіб. Львів: ЛьвДУВС, 2018. 323 с.

2. Судові та правоохоронні органи України: навч.-методич. матеріали. URL: https://arm.naiaiu.kiev.ua/books/spou_2019/info/lec1.html

УДК 343.9(043.2)

Грекова Л.Ю., асистент,
Національний авіаційний університет, м. Київ, Україна
Греков О.І., Data Management Associate,
J.P. Morgan Poland, Warsaw

КІБЕРЕТИКА ТА УПРАВЛІННЯ ДОСТУПОМ: ПОТЕНЦІЙНІ РИЗИКИ ДЛЯ ЗЛОЧИННИХ ДІЙ В КОРПОРАЦІЇ

Сучасний світ є реальністю комп'ютерних інформаційних технологій, які торкнулися всіх організацій та установ різноманітних галузей людської діяльності. Це призвело до заміни складних операцій, які виконували люди, функціями комп'ютерних систем. Такі перетворення у суспільстві суттєво вплинули на фундаментальні людські цінності, - мораль, політику, соціальну теорію, психологію тощо.

У сфері інформаційних технологій виникли нові етичні проблеми, які потребують безумовного втілення нових етичних стандартів, розробкою яких займається кіберетика, яка є складовою забезпечення збалансованості правових та морально-етичних основ регулювання взаємовідносин між комп'ютером та людиною в мережевому просторі [1].

Разом із зручностями від використання комп'ютерних технологій виникають ризики втрати важливої інформації, активного зростання злочинної діяльності, що у значній кількості випадків пов'язані з порушеннями правил комп'ютерної етики.